

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Clavdii Marii Victoris Oratoris Massiliensis in suos super Genesin
commentarios Pr[a]efatio ad Deu[m] Optimum maximu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

CLAVDII MARIi VICTO

ris Oratoris Mafsiliensis in fuos fu

per Genefin commentarios

Præfatio ad Deū Opti

mum maximū.

Vmme & fancte Deus, cunctæ virtu
tis origo,

Omnipotens, quem nec subtili indagi
ne rerum

Mentibus humanis sensu comprehendere fas est,

Et nescire nefas (nam te ratione profunda

In tribus esse Deum, sed tres sic credimus vnum

Vnica personas vt tres substantia reddat.

Indiscreta pio conseruans fœdera nexu)

Tu sine principio, pariter sine fine perennis,

Solus es atq; idem: nullicq; obnoxius æuo.

Tu spatium rerum mentis quocuncq; recessus

Tenditur, excedis: spatium neq; cingeris vlllo.

Nec te qui capiat locus est, immensus enim es tu.

Quinetiam humanæ nec fas contingere menti

Qualis imago tua est, oculis ignara videri,

Ni cui cernendam speciali numine sese

Exibeat

Exibeat: nec vero est qui virtute creata
 Te vegetet motus: per quē sumus atq; mouemur.
 Tu mens & sacre penitus substantia mentis:
 Tu ratio, & plene prudens rationis origo.
 Tu virtus virtutis apex, atq; ipsa profecto
 Tu vita, & genitor vitæ, lucisq; profundæ:
 Tu lux vera Deus, tu rerum causa, vigorq;
 A te principium traxit, quodcunq; repente
 Ex nihilo emicuit, tantoq; auctore repletum
 Vel vim mētis habet, vel formā in mēbra recepit.
 Te dominum natura probat seruata caducis
 Partibus: & iussam seriem datus ordo fatetur.
 Tu dociles numeros distinguens, pondera librās,
 Mensuras varians, modulos, motumq; gubernās,
 Alternas seruire vices, iugemq; recursum
 Rerum stare iubes, & mentis imagine plenum
 Edere nota tibi iam secula, voluere mundum.
 Non vno tu contentus dotare creata
 Munere, quidquid agis varios largiris in vsus.
 Quinimo nil non causa Deus alme tuorum
 Efficis: ipsa licet nobis ignota tuorum
 Factorum ratio, atq; modus: contraria nempe
 Quæ putat humanæ solers ignauia mentis,

ni s Dum

Dum certant, plus pacis habent, sic omnia diues
Conditor aduersis etiam cognata elementis
Nectis, & effusis à te virtutibus implēs.
Et tamen hec quum sint in maiestate creandi,
Nil horum quæ gignis eges; mundiç peracti
Et per te stabili rerum compage manentis
Nil prorsum indignus es; nec in hoc tua gloria tm̄
Quòd præstanda facis bonus autor; sed q̄ & ipsa
Efficere vt possint causis præbere secundis
Non dedignaris; quæ qui tua munera sentit
Munus & ipse tuū est; tibi vt vni accepta referre
Omnia homo meritò possitç & debeat vnus.
Nam tibi sola Deus gigni quòd cuncta iuberes
Causa fuit bonitas; quum iussis viuere primum
Spiritibus, mundoç frui quem mente gerebas,
Atq; omnes in te rerum cognoscere causas,
Et super terras & aquas volitare dedisti.
Certa quibus cœlum sedes, queis libera corda
Arbitriumç sui largitus es omnibus; vt iam
Alterutram in partem vellent se vertere possent:
Vt fieres iustis merces, meritisç piorum,
Hoc quoç cōferres præstando, vt debitor esses,
Nam quòd de primis cœlesti in sede creatis
Vnus

Vnus(dum lucis domino, vitæq; suoq;
Inuidet auctori, titulumq; hunc appetit) auctor
Maluit esse mali, primamq; inducere mortem,
Cum scelerum socijs celso deiectus olympo:
Virtuti nihil inde tuæ præiudicat: illud
Cui satis est fecisse bonum: sed copia laudis
Hæc est summa tuæ: quòd quū se extollere supra
Diuini virtutem apicis scelus esset, & ingens
Religio nulla prorsum delebilis vnda:
Non tamen ingratis vitam sensumq; negasti:
Quin etiam arbitrio mentis gaudere dedisti.
Nec tamen arbitrij natura in vtrumq; valentis
Accusanda venit nobis: namq; inde perire
Possè datum est cunctis vt viuere dulcius esset:
Mutuaq; alterni compar mensura pericli
Cederet ad meritum: quum iudice digna se uero
Præmia sanctorum geminaret pœna malorum.
Porro etiam(mihi si fas est hoc dicere salua
Pace tua genitor) maius fortassis apud te est
Non peccasse bonum, per lubrica tempora vitæ,
Quàm miseris peccasse malum: sed videris vt se
Hoc habeat: causas vni cui credimus omnes.
Interea satis est nobis, quòd vilia terræ

Pondera

Pondera dum sacra inspiras ratione tuacq;
 Informas virtute, tuumq; effingis ad instar,
 Nobiliora facis: dum lato in sideravultu
 Erexisti hominem: quem sæui fraude tyranni
 In mortis laqueos, & ad impia tartara raptum
 Vnigeni redimis profuso sanguine nati:
 Ecq; imis erebi dona ad maiora petitem
 Restituïs quàm factus erat: vitæq; perenni
 Reddis, & in cœlum diro vehis hoste subacto.
 Iam iam nemo patrem temerarius arguat Adam
 Quòd leue præscriptum violata lege resoluens
 Ad lætum patefecit iter: nam culpa parentis
 Compensata satis: quia plus est vincere mortem
 Quàm nescisse mori. cœli nunc lætus ab aula
 Dispicit ætherios axes, & sidera calcat:
 Dispositosq; vocat ventura in regna nepotes:
 Quos iterum formauit aquis, iterumq; renasci
 Aeterni docuit diues sapientia patris:
Inuocatio. Tete igitur deus alme precor, qui numine pronò
 Das sentire animis, & te charissimè patris
 Nate tui, da melli fluum in præcordia verbum
 Nostra tuum: & linguas nobis infunde disertas:
 Dū teneras formare animas, & corda paramus
 Ad veræ

Ad veræ virtutis iter puerilibus annis.
Inclÿta legiferi iam pandito scrinia Mofi,
Quæ sit origo poli, vel quæ primordia mundi,
Archanamq; fidem quid toto excufferit orbe
Mentibus ambiguïs: quâ vires traxerit aucta
Pestis, & in vicium mores cessere vetusti.
Da Deus æternæ describere in ystica vitæ:
Da simul & mentem, da cōgrua tempora menti,
Da studium, tanto ne desit cura labori,
Successumq; bonum studiÿ: quodq; omnia vota
Iure supercurrit (scribenti candida mens est)
Ne damnes tantū quod nunc reus audeo munus:
Criminibusq; meis conuiue, & parce benignus.
Quòd si lege metri quidquam peccauerit ordo,
Peccarit sermo improprius, sensusq; vacillans:
Hinc nullum fidei subeat mensura periculum.
Per dominum Christum qui tecum natus eadem
Magestate viget, pariter qua spiritus almus
Incomprentia animis, seclorum in secula viuít.

Claudiÿ